ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ –

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

MASTER IN PUBLIC ADMINISTRATION – MPA

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ

«Ο ρόλος των προγραμμάτων εκπαίδευσης εκπαιδευτών στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης»

ΑΝΤΥΠΑ ΕΡΑΤΩ

ΠΑΦΟΣ

2017

Ευχαριστίες

Για τη συγγραφή της παρούσας διπλωματικής εργασίας θέλω να ευχαριστήσω τον σύζυγό μου Δημοσθένη Σταματάτο για την κατανόηση και την υποστήριξη που μου προσέφερε προκειμένου να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του μεταπτυχιακού προγράμματος στην εκπαιδευτική διοίκηση του Πανεπιστημίου.

Θα ήταν σημαντική παράληψη να μην αναφέρω τον επιβλέποντα και καθοδηγητή μου Δρ Χριστόδουλου Ακρίβο, ο οποίος μου έδειξε τον δρόμο και διαχειρίστηκε την αγωνία και τις επιστημονικές ανησυχίες μου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συμμετείχαν στο δείγμα της έρευνάς μου, για τη συλλογή εμπειρικών δεδομένων, τα οποία ήταν απαραίτητα για την επιτυχή ολοκλήρωση της εργασίας μου.

Περιεχόμενα

Κεφάλαια	Σελίδα
Ευχαριστίες	2
Εισαγωγή	3
1 Ο ρόλος των προγραμμάτων εκπαίδευσης εκπαιδευτικών στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης	6
1.1. Το κοινωνικο-πολιτιστικό πλαίσιο της Επιμόρφωσης	6
1.2. Ο ορισμός της έννοιας της Επιμόρφωσης-Εννοιολογικές διασαφηνίσεις	10
1.3. Σκοποί και στόχοι της Επιμόρφωσης	17
1.3.1. Σκοποί της Επιμόρφωσης	17
1.3.2. Στόχοι της Επιμόρφωσης	19
1.4. Μορφές της Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών	22
1.5. Εκπαίδευση εκπαιδευτών ενηλίκων	28
1.5.1. Θεωρίες της εκπαίδευσης ενηλίκων	28
1.5.1 Μορφές εκπαίδευσης ενηλίκων	30
2. Μεθοδολογία Έρευνας	32
3. Αποτελέσματα	
4. Συμπεράσματα και Προτάσεις	

Εισαγωγή

Σκοπός της εργασίας είναι να βρεθεί η συμβολή της εκπαίδευσης εκπαιδευτών στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Η εκπαίδευση είναι μια έννοια πολύπλευρη και πολύπλοκη. Εσωκλείει προβληματισμό και ανησυχίες, αντιφάσεις και συγκρούσεις. Εξιτάρει το ενδιαφέρον για μελέτη και έρευνα, για εντρύφηση και συνεχή ενασχόληση. Με αυτό τον τρόπο προκαλεί τον ερευνητή, τον ενδιαφερόμενο και τον εκπαιδευτικό, ο οποίος όσο ενασχολείται, τόσο εντρυφά και φτάνει στην ουσία της. Δεν είναι τυχαίο, μάλιστα, το γεγονός ότι, όλοι οι κυβερνητικοί μηχανισμοί των ανεπτυγμένων κρατών, ενασχολούνται συστηματικώς με τη διαμόρφωση μιας σύγχρονης και αποτελεσματικής εκπαιδευτικής πολιτικής, η οποία θα είναι ευρηματική και ευέλικτη στη διαχείριση προβληματικών καταστάσεων που εμφανίζονται ξαφνικά ή αναμενόμενα στο χώρο της παιδείας και αφορούν στους παράγοντες που εμπλέκονται σε αυτήν. «Η θεσμική άλλωστε αναβάθμιση είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως σαφής εκδήλωση της βούλησης των κρατών να «αναβαθμίσουν» τόσο τον εκπαιδευτικό όσο και το δημόσιο ρόλο του κλάδου των εκπαιδευτικών» (Neave, 1998: 12).

Θεωρείται δεδομένο, στις μέρες μας, ότι η ποιότητα της Παιδείας ενός κράτους, είναι και το βαρόμετρο του πολιτισμού του. Χαρακτηριστικά, ο Λακονταίρ αποφαίνεται ότι χωρίς εκπαίδευση δε θα υπήρχε πολιτισμός, υπογραμμίζει τη σοβαρότητα του ρόλου της εκπαίδευσης στο κοινωνικό ″γίγνεσθαι″ και αποκαλύπτει τη γενεσιουργό αιτία της συνεχούς ενασχόλησης των ειδικών με τα εκπαιδευτικά θέματα (Θησαυρός Γνωμικών και Αποφθεγμάτων, χ.χ., σ. 141).

Ο Αριστοτέλης με την εξής βαρυσήμαντη ρήση του αποκαλύπτει αυτή τη γενεσιουργό αιτία : «Αυτοί που μελέτησαν προσεκτικά τον τρόπο διακυβέρνησης των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πεισθεί, πως η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων» (Αριστοτέλης, Πολιτικά, βιβλία Ζ΄ και Η΄). Αυτό, θα μπορούσε κανείς να πει ότι, είναι νόμισμα με δύο όψεις που χρησιμοποιείται θετικά ή αρνητικά, από τον καθένα αναλόγως με τα κίνητρα και τις επιδιώξεις του, για να πραγματοποιήσει τους θεμιτούς ή αθέμιτους σκοπούς του.

Ως εκ τούτου, οι προβληματισμοί και τα ερωτήματα τα οποία προβάλλουν και χρήζουν ενδελεχούς μελέτης, ώστε να δρομολογηθούν ανάλογες λύσεις, είναι τόσο καίρια όσο και διαχρονικά.

Πιο συγκεκριμένα: Ποια θα πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τα προσόντα και οι ικανότητες του εκπαιδευτικού, ο οποίος αναλαμβάνει την εκπαίδευση των νέων; Πώς θα τα αποκτήσει; Ποια θα πρέπει να είναι η βασική του εκπαίδευση; Ποιο πρέπει να είναι το περιεχόμενό της; Ποιο θεσμικό πλαίσιο θα την καθορίζει; Ποιες προοπτικές ανοίγονται μετά τη βασική του εκπαίδευση; Πώς θα εξασφαλιστεί η συνεχής παρουσία του ως πρωταγωνιστή στα εκπαιδευτικά δρώμενα; Πώς θα κατορθώσει να διατηρήσει σύγχρονη την εκπαιδευτική του παρουσία μέσα στον ασυνήθιστα ταχέως εξελισσόμενο κόσμο μας; Πώς θα αξιοποιήσει γνωστές και καθιερωμένες αρχές και τεχνικές δοσμένες με σύγχρονη μορφή και με εξωτερικά χαρακτηριστικά που προσιδιάζουν στις τρέχουσες εξελίξεις;

«Χρειάζεται ο αρχιτέκτονας, το επιστημονικό πνεύμα, που θα μελετήσει, θα σχεδιάσει, θα αναθεωρήσει» (Καρκάνης, 1991: 272-278) και θα πραγματώσει τον εκσυγχρονισμό της εκπαίδευσης των δασκάλων προσφέροντας στην κοινωνία πολίτες δημιουργικούς, οι οποίοι με τη σειρά τους θα διοχετεύσουν νέα ρεύματα ιδεών, νέες τάσεις και κατευθύνσεις, οι οποίες, κατά φυσική ακολουθία, θα δρομολογήσουν νέες εξελίξεις.

Οι νέοι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι θα έχουν τύχει μιας προσεκτικά δομημένης και σχεδιασμένης βασικής εκπαίδευσης, θα θέσουν τα θεμέλια μιας δημοκρατικής κοινωνίας, η οποία θα γίνει το φυτώριο όπου θα αναπτυχθούν άτομα συναγωνιστικά κι όχι ανταγωνιστικά, δημοκρατικά κι όχι εξουσιαστικά, με διάθεση προσφοράς στο συνοδοιπόρο άνθρωπο, κι όχι περιχαρακωμένα στο εγωιστικό κέλυφος του προσωπικού τους συμφέροντος.